

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matet 5:14.

Anul VII. No. 40

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
7 Oct. 1939

NECESITATEA JERTFEI LUI HRISTOS

de dr. E. Gill

Din „Doc inele biblice

Mulți oameni, în decursul veacurilor trecute, s'au îndoit de necesitatea lucrului ispășitor al lui Hristos pe cruce, cu toată dragostea fără margini a lui Dumnezeu pentru oameni. Ei adeseori se întreabă: De ce Dumnezeu, de pildă, n'ar putea să ierte asemenea unui tată care iartă pe fiul său, atunci când se pocăiește? De ce e nevoie de suferințele ispășitoare ale lui Hristos, de pe cruce? Unii au mers până acolo, că au spus că aceasta nu e moral și e împotriva spiritului dreptății. Chiar au luat în răs așa zisa „teologie a sângelui”, și doctrina „abatorului”. Acești oameni scapă din vedere că Dumnezeu nu este tatăl unei mari familii de copii. El este Domnitorul unui mare imperiu spiritual, cu nenumărate miliarde, al căror număr se înmulțește pe zi ce trece.

Un astfel de univers nu poate fi guvernat decât printr-o ordine morală și cu legi morale, altminteri ar ajunge un haos și o anarhie universală. Dumnezeu a pus sub lege atât universul spiritual cât și cel material. Și cine este în stare să acuze bunătatea și înțelepciunea Lui, pentru tot ce a făcut? Așa dar, Dumnezeu este mai mult decât un tată, El este în același timp și un Judecător. Ca tată, Dumnezeu este atot iubitor. Ca judecător însă, este atotdrept. În Dumnezeu dragostea și dreptatea se întâlnesc și se împacă. Aceste adevăruri arată necesitatea întrupării și de ce și cum a ajuns Hristos să fie Marele Arhiereu și totodată Jertfă. Planul de mântuire deci ne arată nemărginita dragoste și dreptate a lui Dumnezeu, prin care El „poate fi drept și totodată să îndreptățească pe cei nedrepti sau răi”.

Aceste adevăruri pot fi lămurite cu o istorioară ce ne-a rămas din timpul romanilor. Se spune că într-o tabără de luptă, generalul roman a găsit de bine, pentru siguranța armatei, să dea ordine stricte în ce privește disciplina în tabără. S-a întâmplat însă, că mama generalului a fost cu dânsul în tabără și tocmai ea a fost una din primele persoane care au

călcat disciplina taberei. De sigur s'a produs o mare tulburare, îndată ce lucrul acesta a ajuns la urechile soldaților. Ei știau că un asemenea ordin trebuia ascultat și orice abatere era pedepsită foarte sever. Siguranța lor depindea de ascultarea lor. Dar, totodată ei își dădeau seama de respectul și dragostea unui fiu roman pentru mama lui. Și acum soldații nu știau cum va ieși generalul din această încercătură.

Ziua judecății sosi. Mama generalului apărui înaintea judecătorilor militari. La judecată ea și-a mărturisit greșala. După judecată, generalul a poruncit lictorilor care purtau nuelele pentru bătaie, să păsească înainte și să se pregătească pentru aplicarea pedepsei. Intreaga mulțime din tabără a înlemnit de groază la o asemenea priveliște. Când lictorii au fost gata cu nuelele lor și femeia gata să-și primească pedeapsa cuvenită, generalul deodată pași înainte și, cu respect a dat pe mama sa laoparte și, depunându-și toga, a dat ordin lictorilor să-i aplice pedeapsa.

După terminarea acestei scene crude și sângeroase, generalul se îmbrăca din nou cu toga și reîntră din nou în cortul lui. Iar armata se risipi cu bucurie, aplaudându-l.

„Pentru că Hristos a suferit odată. Cel drept pentru cei nedrepti, ca El să ne poată aduce la Dumnezeu”. 1 Petru 3:18.

In ce a constat jertfa lui Hristos?

Fără îndoială este multă confuzie, chiar lipsă de gândire serioasă, în ce privește adevăratul înțeles al suferințelor lui Hristos. Fost-au suferințele lui Hristos numai fizice? Suntem noi mântuiți numai prin sângele trupesc al lui Hristos? Iată întrebări pe care cel răscumpărat trebuie să le ia în considerare. E drept că apostolii mereu se referă la moartea lui Hristos de pe cruce și la vărsarea sângelui Său. E adevărat că suferințele lui Hristos și-au avut partea lor în sacrificiul lui Hristos. Dar oare cuprind ele tot înțelesul ispășirii? Să privim dar cu

mai multă seriozitate la această chestiune.

Cuvintele proorocului Isaia, din capitolul 53, aruncă un potop de lumină asupra acestei chestiuni. E adevărat că Isaia vorbește de „răni”, „sdrobiri” și „lovituri”. De fapt nici nu se putea să fie altfel. Isus din Nazaret a suferit ca om pentru păcatele lumii și ne-ar fi cu neputință să nu pomenim suferințele lui fizice.

Însă proorocul merge mai departe și mai adânc în această privință. În versetele 10 și 11, proorocul spune: „Dar după ce-Și va da viața jertfă pentru păcat, El va vedea rodul muncii sufletului Său și se va înviora”. Însfârșit, proorocul mai spune: „Pentru că s'a dat pe Sine însuși la moarte”. Chiar cel mai mic înțeles din aceste pasagii ne va arăta că, în acesta cuvinte proorocul nu vorbește de suferințele fizice. Profetul dă laoparte cortina de pe tragedia cea mai grozavă a tuturor veacurilor. Cine dintre noi poate să înțeleagă totul? Cine, decât Dumnezeu știe ce înseamnă „muncile sufletului lui Hristos”? Această profecie a fost îndeplinită întocmai. Evangheliile ne spun de răni, sdrobiri și lovituri. Ele ne spun de cunună de spini, de piroane, suflă, etc., așa de mult, că inimile noastre aproape se frâng de durere.

Dar toate acestea sunt aproape nimic, în comparație cu restul suferințelor Sale. Dece oare Isus a spus în grădina Ghetsimani că „Sufletul Meu este întristat până la moarte”? Nu sună oare aceste cuvinte la fel cu ale lui Isaia? N'a fost Isus un om de curaj? Tremurat-a El în fața morții fizice? Cei doi tâlhari nu se văteau de durere când își așteptau chinul. De ce oare Isus s'a rugat cum s'a rugat și a nădușit încă suguarea frunții Sale s'a prefăcut în picături de sânge? Mulțimea de martiri, între care multe femei și fete, s'au dus la moarte pentru Hristos, fără lacrimi și fără frică.

Intristarea lui Isus în grădina Ghetsimani am putea-o explica numai în înțelesul celor prezise de profetul Isaia, când

(Continuare în pag. III-a)

Farul Creștin**Foaie religioasă**

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:**Ioan Cocuț**

Anul VII. No. 40 Sâmbătă 7 Oct. 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamente:**Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
În străinătate 250 lei****Nu se primesc abonamente
decît cu trimiterea bunilor
înainte.****Redacția și Administrația:****Arad, Str. Fabricii 20.****Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4****DELA REDACȚIE**

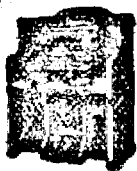
Împreună cu acest număr expedim **Mana zilnică** Nr. 4, acelor care au abonat-o pe un an întreg.

Mana în anul acesta a suferit mai mult decît Farul și Călauza, din lipsă de abonați. Am scos-o cu mari sacrificii. Și totuși Mana e o foaie așa de frumoasă. Ea e așa de bogată în învățături sufletești, și se potrivește întru totul cu numele ce-l poartă. Ar trebui să constituie și ea un aliment spiritual tot atât de nelipsit ca și mana în pustie, pentru evrei. Deci apelăm la iubirea dv. față de Cuvântul lui Dumnezeu, rugându-vă să ne ajutați și să ne sprijiniți în facerea abonamentelor la Mana. Curând vine timpul nouilor abonări pe anul ce vine. Cine face 10 abonamente, primește unul gratuit.

ATENȚIUNE

Dela Seminarul Teologic Baptist din București primim următorul anunț: **Inceperea cursurilor anunțată la data de 8 Oct. a fost amânată pentru o dată mai târzie, pe care o vom anunța din timp în Farul Creștin.**

**Harmonii
bune și leftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

Francisc**Kecskes****Timișoara IV.****Str. Bolintineanu No. 16.****TAINA CRUCII LUI HRISTOS**

de I. RUSU, Lupeni

La primele zile ale Creștinismului pămăntului, s'a discutat mult chestiunea crucii. I s'au dat deosebite înțelesuri. Cel adevărat însă, a rămas în umbră. Pentru mai azi nu mai prezintă nimic acest subiect. Spiritul care conducea lupta contra crucii lui Hristos în primul veac, acela țerează și astăzi în starea de vrajmășie față de ea.

„Nebunie”. Pentru romani și greci, în timpul apostolilor, crucea era socotită drept o nebunie. Principul motiv era pentru că urmașii Domnului predicați umblau în fața persecuției pentru credință. Nu se împotriveau; celor ce-i loveau cu pietre, ei le răspundeau cu păune. Iar pe cei ce-i blestema, îi binecuvântau. Căci așa îi învățase scumpul lor Domn. Pentru cei necredincioși această atitudine era o nebunie.

În al doilea rând ucenicii lui Isus predicați biruința prin moarte și înfrângerea dușmanului prin iubire. Să iubești, să mori pentru credință și să iubești pe dușman, era tot o nebunie pentru omul firese și necredincios.

„Potenire”. Evreii vedeau în cruce un mijloc de tortură, o piedecă de a crede în Isus ca Mesia promis. Faptul că Isus a murit pe cruce, a tăiat drumul lui Israel de-a intra în făgăduința dată de Dumnezeu prin prooroci. Ei nu-și puteau închipui ca regele lor să moară pe lemnul blestemat. Crucea era privită ca spăzătorărea tuturor criminalilor și făcătorilor de rele. Ea a fost cel mai josnic loc. Cea mai rușinoasă moarte a fost aceea de pe cruce. De aceea nu puteau crede oamenii ca Fiul lui Dumnezeu să primească o asemenea moarte. Așa că, pentru greci și romani crucea lui Hristos a fost o nebunie iar pentru evrei o pricină de potenire.

Înțelepciunea lui Dumnezeu. Una din minunile lui Dumnezeu făcută în Hristos, este „Taina crucii”. Acolo unde ochiul omului n'a văzut decît nebunie, acolo înțelepciunea lui Dumnezeu a fost arătată în toată gloria ei. Unde oamenii s'au împiedecat și au căzut, acolo a fost descoperit drumul cel mai drept.

Crucea este taina înțelepciunii lui Dumnezeu. Prin cruce Dumnezeu, în înțelepciunea Lui nemărginită, a rezolvat cea mai grea problemă a universului „problema păcatului”.

De mii de ani omenirea a încercat să iasă de sub această povară, și să o rezolve. Pentru acest scop a folosit forța și toată înțelepciunea omenească. Toate încercările însă, au fost zadarnice. Dumnezeu, în nemărginita-I milă, a folosit această cale, ca prin moartea Fiului Său, să facă crucea peste păcatul omenirii. Așa dar crucea ascunde în dosul ei, taina

înțelepciunii lui Dumnezeu. Prin ea a fost zdrobit zarul de pe mormântul lumii îngropată în păcat. Oricine crede în lucrarea de pe cruce, e liber de cătușele păcatului. E liber de moartea în păcat. El are în față ocazia unei vieți noi. Peste trecutul său păcătos, Dumnezeu a făcut crucea, dupăcum este scris: „li voi ierta și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor”.

Înțelepciunea lui Dumnezeu în crucea lui Hristos, este arătată și în faptul că prin cruce a deschis drumul la ceruri. Toate națiunile pămăntului au ocazia să intre în cer pe această cale. Cele patru brațe ale crucii pe care a murit Hristos cu mâinile deschise, spun mult. Ele arată că acolo este un Dumnezeu plin de iubire care cheamă cele patru orizonturi ale lumii la Sine. El pătimește în mijlocul pămăntului pentru toate națiunile împrăștiate pe el. Aici Dumnezeu prin înțelepciunea „nebiei crucii”, deschide poarta cerului luminos și strigă tuturor copilor Săi rătăciți, dela răsărit, apus, miazăzi și miazănoapte: „Veniți voi toți cei trudiți și împovărați și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”.

Da, aici la picioarele crucii, unde Hristos a murit, se poate vedea înțelepciunea lui Dumnezeu. Prin această lucrare, Dumnezeu a pedepsit păcatul în așa fel ca păcătosul vinovat să nu sufere. A împlinit legea Sa dreaptă și sfântă în așa fel încât ea nu mai poate avea nicio pretenție asupra vieții păcătosului care crede în Isus. Iar Dumnezeu a rămas și rămâne pentru veșnicie drept, sfânt și triumfător în toate operele Sale. Diavolul însă e lovit în așa fel de crucea lui Hristos, încât falimentul său e veșnic și de nevindecă. Prin crucea lui Hristos Diavolul este amenințat să rămână singur în iad. Toți prinșii în cursa lui au puțința de a fi desprinși cu ușurință pentru totdeauna. Dupăcum spune Hristos: „Dupăce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage pe toți oamenii la Mine”. — O, adâncul înțelepciunii nemărginite a lui Dumnezeu! Câte taine neînțelese încă de mintea omenească, se ascund în el.

Puterea lui Dumnezeu. Pentru credinciosul mântuit, crucea lui Hristos, pe lângă că e înțelepciunea lui Dumnezeu, mai descopere în ea și puterea lui Dumnezeu. „Ce se va naște din tine” — a spus Dumnezeu Evei, — „va zdrobi capul șarpelui”. Diavolul, dealungul sutele de ani dela căderea omului, câștigase o mare putere asupra lui. Prin înțelepciunea Sa nemărginită, Dumnezeu l'a zdrobit cu puterea crucii Fiului Său. Prin această putere, Diavolul e înfrânt pentru totdeauna. Hristos merge din bi-

(Continuare în pag. 6-a)

O VIEAȚĂ TRĂITĂ CU DUMNEZEU

(Urmare din numărul trecut).

de E. Truța

Ultimele ore din viața lui Ilie

Se apropia moartea profetului. El este foarte liniștit, fără grijă — gândindu-se la sfârșit. Cum a petrecut el ultimele ore din viața lui? Le-a petrecut în vizite. La cine? La fiii profetilor — adică la un Seminar de studenți tineri, care vor fi prooroci când vor termina studiile lor. Între tinerii aceștia a ales bătrânul prooroc să-și petreacă ultimele ceasuri. Ilie a simțit importanța tineretului și mai ales importanța instruirii tinerilor. El a înțeles că ei sunt speranța viitorului pe care el nu-l va vedea. Astfel, el se va devota până la ultimul moment cu ei.

Ilie a fost activ până la sfârșit — activ în vizite — vizite la instituțiile pentru viitorii purtători ai sfințeniei.

O ultimă dorință

După ce Ilie și Elisei au vizitat școlile profetilor, ei au trecut Iordanul, fiindcă Ilie a fost de origine de dincolo de Râu. După ce au trecut, Ilie a zis lui Elisei: „Ce vrei să ceri dela mine?” Ilie a fost din părțile muntoase ale Palestinei — din părțile săracăcioase. El n'a fost deloc bogat ca să-și facă testamentul. El n'a avut nici aur, nici argint — dar din ceea ce a avut el, a vrut să lase acelui ucenic care i-a fost așa de credincios. Elisei a răspuns: „Să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău”. Ca și Solomon, el n'a ales nici bogății, nici viață lungă, nici onoare, ci ceva mai bun — o inimă pricepută. Elisei a cerut de ceea ce un predicator are nevoie — duhul lui Ilie.

Cum a fost duhul lui Ilie? Ce fel de om a fost el? Ce anume a cerut Elisei? Credinciosie față de datorie, credinciosie în a mustra păcatele, lipsă de frică, curaj, chiar în fața pericolului, și în același timp blândete și iubire. Un astfel de spirit fiecare creștin trebuie să vrea și de el are și nevoie.

A fost nevoie de spiritul lui Ilie atunci și este nevoie și astăzi. Păcatele din timpul lui sunt aceleași și astăzi. Imoralitatea, lăcomia și invidia, uitarea de Dumnezeu, cucerirea lumii în inimile oamenilor. Avem nevoie de oameni cu curajul lui Ilie să condamne păcatul lumii, păcatul celor bogați și al celor săraci.

Ultima dorință a lui Elisei ar trebui să fie rugăciunea fiecărui creștin, astăzi. Ca o îndoită măsură a spiritului lui Ilie să vie peste noi!

Ilie și Elisei

Elisei a fost mai aproape de Ilie decât oricine. El se găsește cu el la Ghilgal.

Ilie vrea să fie singur în vederea plecării sale din lumea aceasta. De trei ori el a rugat pe Elisei să rămână înapoi, ca el să plece mai departe singur. Acestea au fost un fel de probă pentru Elisei. Era să se întâmple ceva pe care numai cei potriviți ar avea voie să le vadă. Când Isus s'a schimbat la față, El a luat cu El numai trei din ucenicii Săi. Nu toți au avut spiritul înțelegerii pentru a lua parte la o scenă așa de sacră. Ilie ar fi vrut să treacă fără a atrage atenția nimănui. Dar, cumva, Elisei a simțit că se va întâmpla ceva minunat, și credința și devotarea lui l-au îndemnat să fie prezent. „Nu te voiu părăsi!” Ce iubire între ei! Elisei nu vrea să piardă nicio oră din tovarășia lui. Elisei a avut o dorință să vadă minunile lui Dumnezeu.

Nu din curiozitate simplă a vrut să vadă sfârșitul lucrării lui Dumnezeu în omul acesta. Sigur că el a vrut să aducă cu el înapoi o binecuvântare, o neuitată amintire! Și stăruința lui a fost răsplătită!

Plecarea lui Ilie

Pe când se plimbau acești doi și vorbeau, Ilie s'a înălțat la cer într'un vârtej de vânt. Poate Dumnezeu a vrut să convingă lumea de nemurirea trupului și a duhului.

Elisei se uita și striga: „Părinte! Părinte!”. Acest tânăr simțea adânc lipsa învățătorului său. „Carul lui Israel și călărimea lui!” Elisei, în cuvintele acestea, aduce o apreciere lui Ilie. O țară nu este puternică dacă nu are oameni ca Ilie, între cetățenii ei. Prezența și munca unui om al lui Dumnezeu este mai mult decât cărăle și călăreții pentru o țară. Religia unei națiuni este fortificația ei cea mai bună. Și acei care fac mult pentru religie și pentru Dumnezeu, fac mai mult pentru patrie decât oricine. Armata fără Dumnezeu nu poate să ne apere.

Să dea Dumnezeu să avem fiecare duhul lui Ilie.

NECESITATEA JERTFEI LUI HRISTOS

(Urmare din pag. I-a)

a vorbit de „durerea sufletului Său”, adică a însăși personalității Sale, care a fost dată ca jertfă pentru păcat. Niciodată nu vom fi în stare să pricepem sau să ne închipuim înțelesul și grozăvia ei. Dacă am putea înmulți durerile sau înfrustrările noastre cele mai mari, pentru păcatele noastre, într-o măsură infinită, așa ca să poată cuprinde păcatele întregii omeniri, atunci poate am putea cunoaște și înțelege într-o câțiva jertfa de pe cruce.

Întă-L pe cruce! În timp ce oamenii băteau cuiele în mâinile Lui gingașe, nu s'a auzit niciun strigăt de durere. Din contră, Isus chiar s'a rugat pentru cei ce-L răstigneau. Apoi, după ce a fost înălțat pe cruce, Isus a stat de vorbă cu cei doi tâlhari, cu mama Lui și cu ucenicul Ioan. Isus și-a purtat suferința fizică liniștit și cu o seninătate neîntrecută. Ceașurile se scurgeau încet, până ce veni clipa cea mare!

Cei doi tâlhari, atât cât ni se spune, nu strigau deloc. Suntem însă înspăimântați de un strigăt de groază, de un țipăt de durere sufletească ce a trimes un fior prin toate veacurile: „Dumnezeul

Meu, de ce M'ai părăsit?!” Acestea sunt cele mai grozave cuvinte care au putut să iasă vreodată de pe buzele vreunui om. Un adevărat ucenic al lui Isus, niciodată nu le va cети fără să nu simtă un fior în inima lui. Aceste cuvinte au însemnat exact măsura suferințelor din iad. Iadul este despărțirea de Dumnezeu. Pe cruce, pentru o clipă cel puțin, Dumnezeu s'a retras dela Hristos. Crezul vechiu zice următoarele: „El s'a pogorît în iad”. De fapt nu era nevoie să se pogoare în iad. Hristos a suferit suferințele iadului pe muntele Calvar. Dumnezeu a văzut „durerea sufletului Său” și a fost satisfăcut. Temelia ispășirii a fost așezată. Dumnezeu a putut să fie drept și, în același timp să îndreptățească pe cei nedrepți.

BOTEZ, ÎN OBREJA, jud. Severin s'a ținut un frumos botez cu 8 persoane, de către fr. D. Drăgăla. După masă s'a ținut serbarea tineretului, condusă de fr. Ion Găină. Au vorbit din Cuvântul Domnului frații Rădula, Imbrea, Mihut, Iacoboni și Sintion N, din textul Matei 19:16—26.

MISIUNEA ÎN JAPONIA

Lanțul de insule muntoase, cu o lungime de vreo 3.000 km. și lățime de 160 km., care se înșiră lângă coastele Chinei, poartă numele de JAPONIA. Muntele cel mai înalt, Fujiyama, este socotit de ei ca un munte sfânt. Numai o cincime din pământul țării este arabil. Cutremurele de pământ și erupțiile dese ale vulcanilor pricinuesc mari pagube. Populația Japoniei, cu Formosa și Coreea este de 90 milioane locuitori.

I. Istoria națională a Japoniei. Istoria Japoniei începe la anul 600 înaintea de Hristos. Istoria este legată de multe tradiții și legende, mai ales despre originea divină a țării, a poporului și a familiei regale. Singură Japonia susține că dinastia ei e de 25 de veacuri. Fiecare copil crește în credința că: 1. Japonia este singura țară sfântă. 2. Împăratul Japoniei e singurul împărat sfânt. 3. Japonezii sunt singurul popor sfânt. Insufleteți de astfel de convingeri, armata japoneză este una din cele mai puternice.

II. Istoria politică a Japoniei a început de mult, însă pe noi ne interesează cea veacul al 17-lea întoarce. Atunci și pentru 200 ani, Japonezii, după ce au izgonit pe toți străinii, au închis ușa oricărei influențe străine. Această ușa a fost redeschisă în anul 1853, când Împăratul a fost nevoit să încheie un acord (tratat) comercial, în fața tunurilor flotei americane comandate de amiralul Perry. A urmat o revoluție și s'a dat o constituție. În curând Japonia a luat sub protecția ei Coreea, și a învins China și Rusia în două războaie. În anul 1900 găsim Japonia ca imperiu, având legături cu Anglia, America și alte țări. Acum ei se foloseau de cultura, știința, invențiile din Europa și America. Se spune că numărul celor ce lucrau la modernizarea Japoniei se ridica la 5.000 oameni străini de mare influență. Ea a continuat să progreseze până la războiul mondial. La sfârșitul războiului, Japonia care luptase în rândurile aliaților, a primit o sumedenie de insule în oceanul Pacific.

III. Istoria religioasă a Japoniei este foarte veche. Religia cea mai veche este „Shinto” sau „Calea Zeilor”, care este o combinație de închinăciune a zeilor și a împă-

ratului, și a strămoșilor. În veacul al 6-lea, intrând în țară Budhismul, Shinto a devenit o lege de stat și este mai mult legată de politică.

IV. Istoria misiunii moderne. Când amiralul Perry a încheiat acordul cu împăratul Japoniei, era cu el un creștin baptist, Iontan Goble, care venise cu scopul de misiune. Primul ministru al Japoniei, după această încheiere, fiind un creștin, s'a putut deschide un drum pentru misiune. La început lucrul misionar a trebuit să se ascundă sub școli pentru educație și îngrijiri medicale, amândouă fiindcă erau pe placul japonezilor, care astfel le-au dat mai mare libertate. Astfel, primul misionar, Dr. Hepburn a făcut o mare impresie asupra japonezilor, prin iscusința medicală și iubirea creștinească. El a înființat un spital. Alt misionar, Verbeck, a putut deschide o școală la Tokio, care, cu timpul a devenit o universitate imperială. În anul 1871 s'a deschis la Yokohama o școală pentru fete, prima de felul ei în Japonia. În anul 1864 a fost botezat primul credincios, iar doi ani mai târziu, doi frați, cu numele Murato, care au găsit un Nou Testament plutind pe mare. În anul 1872 a fost organizată prima biserică în Yokohama, Japonia, care era compusă din 11 suflete.

Ca să înțelegem mai bine începutul lucrului în misiunea japoneză, dăm un exemplu, o istorioară despre primul japonez credincios: Pe la anul 1860, Nusima, un băiat de 16 ani s'a întors la Domnul. El nu mai putea rămâne în Japonia, de aceea el s'a angajat pe o corabie ca marinar și astfel si-a plătit drumul spre America. Pentru ca să poată cumpăra o Biblie, el și-a vândut sabia. El a făcut studii în America și nu s'a întors în patrie până ce nu strânsese dela prieteni și oameni credincioși suma necesară pentru înființarea unei universități. Ajuns în Japonia, cu sacrificii și cu ajutorul celor 100.000 lei primiți în America, a întemeiat școala în 1875, care a devenit marea și vestita universitate Doshisha. Până în zilele noastre, această mare universitate duce o luptă nobilă pentru cultura și viața creștină. La școala militară din Kumanoto

era un învățător creștin, Janes. El invita pe studenții școlii să vie la el acasă și acolo citeau împreună dintr-o Biblie engleză. După un timp, 40 din acești studenți s'au adunat pe un deal și au făcut următorul legământ: „De a lumina întunecul din imperiu cu răspândirea Evangheliei, chiar dacă va costa viața noastră”. Acest legământ a fost semnat de ei cu sânge luat din vine. Au urmat turburări și persecuții la școală și în familie. Unii au fost închiși, unii lepădați de rudele lor, Bibliile au fost arse. Tocmai atunci se înființase universitatea lui Nusi-ma și ei au intrat acolo. Șase din acești tineri au devenit oameni foarte însemnați în serviciul Domnului și al patriei.

Aceasta este temelia lucrului creștin din Japonia, care a crescut într'asa fel că, în anul 1929 avem: până la 2.000 biserici cu 200.000 membri, 21 seminarii cu 180 studenți și 15 școli de fete cu 403 participante.

În anul 1930 Kagawa, marele evanghelist și băstinaș al Japoniei, a început miscarea „Împărăția lui Dumnezeu”. S'a făcut un plan pentru lucru intensiv pentru câștigarea în decursul a cinci ani a unui milion de suflete pentru Domnul. Deoarece s'a scris într'un număr anterior al „Farului Creștin” despre viața lui Kagawa, nu mai este nevoie de repetiție. Toți cei care n'au făcut cunoștință cu acest mare apostol al Japoniei, s'o facă citind ceea ce a fost scris în „Farul Creștin”.

FRĂȚII DIN OBREJA, jud. Severin, au avut un frumos botez Nou-Testamental cu 8 suflete, îndeplinit de către fr. Drăgăla în apa Bistrei. A cântat corul din loc, condus de fr. Huzu, Imnul Regal și cântări duhovnicești, spre slava Domnului. După masă s'a ținut punerea mâinilor și Cina Domnului, după care un frumos program al tineretului.

ÎN ȚARICENII VECHI s'a ținut un botez Nou-Testamental cu 5 persoane săvârșit de fratele S. Turcan. Din Cuvântul Domnului au vorbit fr. S. Tomacinschi și I. Pismenov. După masă s'a ținut serbarea tineretului, compus din duete, cântări, poezii și cântările orchestrei din loc.

Binecuvântând copiii mici

după dr. Dodd, din „Vieța de rugăciune a lui Isus”

Tr. de D. Pascu

Judecătorul Ben Lundsey, prim președintele tribunalului din Denver, zice: Experiența mea, studiul și cercetările mele asupra vieților tinere m'au convins că părinții ar trebui învățați principiile creșterii copiilor. Eu sunt ferm convins că numai 20 de procente din părinți sunt potriviți și pregătiți să-și crească copiii”.

Nu numai părinții dar și profesorii care stau atâtea ore peste săptămână împreună cu copiii, ar trebui să se roage mult. Dumnezeu să fie mărit pentru fiecare profesor care își îndeplinește datoriile sale de responsabilitate și care se roagă zilnic cu devotament Atotputernicului Dumnezeu pentru înțelepciune și har, prin care să poată face față obligațiilor și prilejurilor ce se cer în îngrijirea și educarea copiilor. Doamne, ai milă de noi când profesorul nu are niciun interes de caracterul copilului, dar care stă în școală pentru un anumit salariu care-l poate susține în societatea înaltă. Și ai milă și de acei copii ale căror profesoare sunt nervoase din cauza dansurilor și petrecerilor de noapte.

Națiunea datorează mare recunoștință acelor profesori nobili și jertfitori de sine care stau în lucrul lor pentru că au urmat lumina unei inspirații ideale. Aceștia sunt profesori rugativi. Aceștia, ori că li se dă voie să se roage în public, ori nu, ei se roagă totuși în secret pentru copiii lor. Și ei învață prin exemplu tot atât de mult ca și prin principii. Caracterul lor este o lecțiune vie. Dumnezeu, binecuvintează-i! Noi, părinții, deasemeni trebuie să ne rugăm pentru ei.

Rugăciunile lui Isus și ale noastre, dacă sunt ascultate, vor salva mulți copii mici de pericolele văzute și nevăzute. Copilul este într'un pericol continuu de stricăciune trupească, mintală și sufletească. Că pentru că nu-și pierde mai mulți dintre ei viețile, este o taină.

În jurul școlii și pe străzi plutesc o mulțime de otrăvuri care se prind de mintea lor simțitoare. Sufletele lor sunt într'un pericol zilnic. Cum ar putea fi înlăturate aceste pericole? Prin înțelepciunea care se dă de sus și care vine

ca răspuns la rugăciunea noastră.

Părinții să se roage pentru sănătatea copiilor lor, cerând de la Dumnezeu destulă putere pentru a-și putea îngriji copiii cu hrană îndestulătoare, cu somnul trebuincios, cu aer și mișcare. Sănătatea copiilor este mereu vătămată din cauză că li se dă voie să mănânce tot felul de alimente nesănătoase și li se îngăduie să stea noaptea, până târziu, privind la nimicuri, în timp ce copilul ar trebui să fie demult în pat. Un părinte rugativ nu va permite aceasta.

Într'un district îndepărtat al Wabesului, un băiat zăcea grav bolnav. Mama, care era o văduvă săracă, merse cinci mile pe jos, printr'o ploaie mare, după un doctor. Doctorul șovăi prima dată, văzând că trebuie să facă acest drum pe jos, printr'o vreme așa neplăcută. Oare se merită? El știa că nu va primi niciun ban pentru serviciul său și pe lângă aceasta, dacă copilul se va tămădui, probabil nu va fi altceva decât un lucrător simplu. Dar dragostea de umanitate și puțin simț de datorie profesională, îl trimise. Vizitând copilul, acesta fu scăpat. După ani mulți, după ce acest copil care era Lloyd George, a devenit cancelarul Marii Britanii, bătrânul doctor a zis: „Niciodată n'am visat că, salvând viața acelui copil, am salvat viața unui conducător național”.

Sănătatea copiilor ar trebui bine îngrijită, pentru că cine știe dacă nu unul sau altul vor deveni caractere mari mondiale. Dar fie că vor deveni, fie că nu, ei vor fi mai de valoare pentru națiune și pentru omenire dacă vor avea trupuri sănătoase și tari.

Casa parohiei din Epwoth, Anglia, a luat într'o noapte foc. Samuel Wesley, tatăl, fugea prin mijlocul focului, pentru scăparea copiilor săi. Șapte din ei erau scoși afară și puși la adăpost, dar unul rămăsese în clădirea ce ardea. Acesta, trezindu-se și văzându-și patul înconjurat de flăcări și casa prăbușindu-se, fugi până la fereastră strigând. Imediat, doi sau trei țărani formară o scară din trupurile lor,

stând unul pe umerii altuia, și pe această scară umană se coborî băiatul John Wesley. E imposibil să spui cât de mult a depins de această scară vie, dealungul lumii, cu milioane de oameni și femei, binecuvântate și mântuite din păcat. La fel, toate bisericile metodiste de acasă și din străinătate, care stau ca un rezultat al lucrului măreț, făcut de o scară umană, în acea oră de neuitat. Această scărișoară umană de umeri țărănești a salvat viața marelui Wesley, care, prin influența lui sfântă, a condus mii și mii pe calea mântuirii.

Părinții, păstorii și profesorii trebuie să se roage mult, să primească har și înțelepciune pentru apărarea copiilor lor de pericolele de azi. Secolul în care trăim este un secol al greutăților. O mare parte din hrana intelectuală din care se alimentează creșterea oamenilor de azi, nu contribuie la creșterea unor oameni înțelepți. Ziarele cu paginile lor glumete, tablourile murdare, conversațiile stricate, toate lucrează mai degrabă la slăbirea mentalității sănătoase și la degenerarea energiei intelectuale, decât la formarea caracterelor mari.

Acei care simt un interes serios în viitorul copiilor și în viitorul națiunii și al lumii, trebuie să lupte și să învingă această tendință. Și, rugăciunea trebuie să fie una dintre marile puteri care să facă acest lucru.

ÎN 27 AUGUST s'a ținut serbarea secesiunii în biserică din Moldova, jud. Cetatea Albă, cu frați veniți din vreo 17 comune. Programul serbării a fost întocmit de fr. S. Turcan, iar serviciul divin a fost condus de fr. A. Nicu, care a servit din Cuvântul Domnului, arătând însemnătatea acestei serbări de mulțumire, care a existat și în timpurile biblice. Au mai vorbit frații A. Palanciuc, T. Cazulin, și S. Turcan. Au cântat corul din Slobozia și trei orchestre, din Faraoni, Slobozia și din localitate. După masă s'a ținut serviciul tineretului, compus din cântări, poezii, cântările corului și ale orchestrelor.

A TRECUT LA CELE de veci sora Saveta Onica, din Seitin. Însmormântarea s'a ținut la 16 Sept. Serviciul a fost îndeplinit de către fr. A. Pascu, Gh. Avram și I. Voichiță.

Din lumea largă

Intre Germania și Rusia s'a încheiat un tratat de alianță la Moscova. Această înțelegere dintre cele două state a fost comentată de toate ziarele. Germanii spun că acest pact pune Franței și Angliei întrebarea: pace sau războiu? Iar presa engleză și franceză răspund: vom continua lupta până la sfârșit cu hotărîre.

Un ziar italian publică o știre interesantă de pe frontul francez. Se spune că pentru încercarea câmpurilor pline de mine, francezii întrebuintează turme de porci. În numeroase locuri minele au explodat aruncând porcii în aer și astfel câmpul a fost curățit și trupele au putut înainta.

D-l Moscicki, președintele Poloniei a demisionat. La Paris, D-l Rackiewicz, noul președinte, a numit pe generalul Sikorski comandant șef al armatei poloneze din Franța.

După moartea mult regretatului prim ministru, A. Călinescu, s'a constituit un nou guvern sub președinția D-l D. C. Argetoianu, actualul președinte al Consiliului de miniștri. Noul guvern va lucra ca și cel trecut tot pe baza principiilor Frontului Renașterii Naționale.

Se spune că în războiul ce se dă între Japonia și China au fost întrebuințate și albinele. Și anume ca și purtătoare de știri urgente. Se știe că albinele zboară cu o viteză de 60 km. pe oră. Și cum ea e așa de mică, nici nu poate fi lovită de vreun glonț dușman.

În China războiul continuă. Trupele japoneze au înaintat în regiunea Hunan pe un front de 50 km. lărgime.

În Statele Unite vietuiesc laolaltă 65 națiuni și rase deosebite de oameni. Acum 150 de ani numărul total al populației a fost de 4 milioane locuitori. Cu o sută de ani mai târziu numărul a sporit la 63 milioane. Iar în următoarea din anii trecuți s'au găsit 122 milioane.

În Marea Nordului, la mieznoapte de Germania, partea de sud e așa plină de mine plutitoare, încât autoritățile nu mai pot publica poziția fiecăreia dintre ele.

„Binefacerile alcoolului”

Iată părerea unor învățați despre așa zisele „binefaceri ale alcoolului”:

Lamennais zice: „Bețivul bea lacrimile, sângele și viața familiei și a copiilor săi”.

Iar profesorul Dr. Landouzy din Paris, zice că: „Alcoolismul este patul tuberculozei”.

Darwin scrie: „Prin îndelungate cercetări ale tatălui și bunicului meu și care se întinde la o durată de mai mult de o sută de ani, am dobândit încrederea că, nimic n'a adus mai multe suferințe, boală și mizerie, decât vițiuul băuturilor spirtoase”.

Helmholtz și Johannes Muelleran, au încercat asupra corpului lor și au văzut că, spiritul luat chiar în cantitate mică, împiedecă în creșterea lor concepția acelor idei care au contribuit așa de mult la îmbogățirea științei.

Din „Sănătatea”.

În provincia Hunan, China, acolo unde se dau lupte între trupele japoneze și chineze, peste 200 de mii de oameni au rămas fără adăpost, din cauza inundațiilor provocate de ploile mari. Locuitorii se refugiază pe orbori ca să scape de puhoale.

Ministrul războiului Statelor Unite a declarat că forța de apărare a Statelor Unite va fi sporită pentru a le pune în situația de a putea apăra pacea. În timp de pace armata federală face lucrări de ordin public, ca șosele, canale, diguri.

Varșovia se va preda. Cu toate că întregă populația a fost înarmată și s'a luptat vitejește, acum e cu neputință continuarea luptei din cauza lipsei de alimente, a bobilor, a răniților. Imediat a fost trimis în oraș o trupă germană, cu alimente și cu primele ajutoare sanitare.

Rusia a suspendat trimiterea țițeiului, adică a petrolului brut, în Anglia și în coloniile ei.

Cântați

și vă puneți încrederea în Domnul. El va fi mereu ajutorul poporului Său. În **Cântările Sionului** veți găsi cele mai multe și mai cunoscute cântări ale noastre. Costă 60, 70 și 80 lei bucata.

Puterea misiunii, frumoasa carte inspiratoare și educatoare a celor doritori de a aduce suflule la Hristos. **Geografia biblică, Harta pământului sfânt**, ne ajută mult la înțelegerea istoriei națiunii evreiești. **Ana din Ava, Viața lui Livingstone și Maria Slessor** descoperă vieți tinere predate și stinse în lucrul Domnului printre păgâni.

Doctrinile biblice, Credința și misiunea baptistă, Studii în Noul Testament, Armonia Evangheliilor, ne ajută la cunoașterea cât mai deplină a Scripturilor.

Iar ca ajutoare pentru femei în lucrul și societățile lor avem **Vieța de familie în Biblie, Femeia în slujba regească, Femeile Noului Testament**.

Iar pentru toți însetații după mântuire avem **Biblia și Noul Testament**. Comandați-le contra ramburs dela

DEPOZITUL de LITERATURĂ
ARAD, str. Fabricii 20.

TAINA CRUCII LUI HRISTOS

Urmare din pag. 2-a

ruinată în biruință, zdrobindu-și dușmanii cu puterea crucii Sale. Așa cum este scris: „Hristos trebuie să împărătească până când va supune pe toți dușmanii Lui sub picioare”. Arma Lui e crucea.

Adăpostul de neînfrânt al credinciosului este crucea lui Hristos. Ea e cea mai puternică fortăreață pentru urmașii lui Hristos, e adăpostul și tranșeea unde Diavolul nu poate ataca pe nimeni. Gloanțele lui otrăvitoare și bombele lui nu pot ataca pe credincios și nici sparge adăpostul lui.

Prin puterea crucii lui Hristos, făcătorul de rele poate fi mântuit. Prin această putere odinioară tâlharul a fost scăpat de gura iadului și dus în cer. De atunci și până astăzi milioane de păcătoși

au fost puși în siguranță de săgețile celui rău, de păcatele lor personale și de mânia viitoare a lui Dumnezeu.

Iubitul meu cetitor, dă-mi voie să te întreb ce e crucea lui Hristos pentru tine? Un lemn încrucișat, o piatră încrucișată, o bucată de metal în formă de cruce? Sau o nebunie, ori o poticnire? Sau vezi în ea înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu?

Nu uita, iubite, că în crucea lui Hristos sunt turnate toate suferințele pe care păcătoșii le vor gusta în iad, în ea sunt ispășite păcatele tale și în ea ai tu deschis drumul la Dumnezeu. În ea ai tu mântuirea deplină. O! crede cu toată inima ta în jertfa de pe cruce și vei fi sigur de cer.

DELA UNIUNE

Recunoaștem cu mulțumire că s'au mai primit următoarele sume la Cășieria Uniunii:

Vicaș Ana, Geptu, Bihor, lei 100. Biserica Baptistă Negreni, Cluj, lei 800. Biserica Baptistă Pesac, Timiș, lei 200. Biserica Baptistă Salonta-Mare, Bihor, lei 162. Ioana Ungurean, Pojejena de jos, lei 50. Biserica Baptistă Căpâlna, Someș, lei 90. Biserica Baptistă Hațeg, lei 124. Dragoș Grigore, Dărmănești, Băcău, lei 100. Biserica Baptistă Reșița, lei 670. I. Mironescu, Constr. CFR, Bomb., Groj, lei 200. Biserica Baptistă, Slânca, Dorohoi, lei 160. Tocariova Valentina, Rădăuți, Bucovina, lei 50. Biserica Baptistă, Chieșd, Sălaj, lei 280. Partenie Stănescu Secusigiu, Timiș, lei 68. Biserica Baptistă, Topa de Criș, lei 110. Biserica Baptistă, Coșciul Vechi, Cluj, lei 115. Biserica Baptistă, Șebis, Arad, lei 300. Biserica Baptistă, Hălmăgel, Arad, lei 100. Nagy Pavel, p. Bis. Gvoagiu, Hunedoara, lei 487. Biserica Baptistă, Somosheș, Arad, lei 300. Biserica Baptistă, Perceci, Sălaj, lei 200. Ilie Lazniuc, Șerbăuți, Succava, lei 120. Biserica Baptistă, Gurbedi, Bihor, lei 700. Balaj Floare, Ianoșda, Bihor, lei 50. Deak Andrei, iunior, Nusfalău, Sălaj, lei 757. Biserica Baptistă, Bala, Severin, lei 240. Biserica Baptistă, Bontest, Arad, lei 360. Biserica Baptistă, Rechilova, Negoi, Hunedoara, lei 155. Biserica Baptistă, Livadia, Hunedoara, lei 100. Gheor-

ghe Bușan, Remetea, Severin, lei 530. Vidican Pascu, Tulcea, Bihor, lei 25. Biserica Baptistă, Răscoci, p. Pleșcuța, Arad, lei 80. Gabor Ioan, Zărnăncra, Cluj, lei 100. Biserica Baptistă, Baia Mare, lei 200. Biserica Blandiana, Vințul de Jos, Alba, lei 100. Biserica Baptistă, Tinăud, Bihor, lei 450. Biserica Baptistă, Sărmaș, Mureș, lei 223. Iosif Chiș, seminarist, Sighișoara, lei 100. Petru Florea, Păcliza, Alba, lei 100. Comunitatea Baptistă, Bozovici, Caraș, lei 1500. Biserica Baptistă, Pecet, Sălaj, lei 200. Kozlovsky Samuel, Lomîn, lei 50. Biserica Baptistă, Vrani, Caraș, lei 180. Vasile Clocian, Aneni, Tighina, lei 150. Henia Clocian, Aneni, Tighina, lei 100. Marcel Climov, Tichilești, Tulcea, lei 100. Biserica Baptistă, Dușești, Bihor, lei 330. Biserica Baptistă, Broșan, Hunedoara, lei 340. Biserica Baptistă, Albești, Bihor, lei 500. Dolgoleri Concom, Gura-Roșie, Cetatea-Albă, lei 80.

Cășierul Uniunii, Truța Petru, București II, Str. Berzei 29.

Din pricina pericolului de a trece oceanul, fr. Dănilă Pascu și fr. Ioan Cocuț și-au amânat întoarcerea în Europa. Dânsii au luat parte la Conferința anuală a fraților români din America la 1—4 Septembrie și plănuiseră să se întoarcă în Europa la 20 Septembrie.

Dela Societatea Misionară Baptistă

În casa misiunii s'au mai primit cu mulțumire următoarele sume:

Ayram Bălică, Cerna, Stamos, pentru Nigeria lei 180. Tocariova Valentina, Rădăuți, Bucovina, lei 50. Const. Floare, Oarta de Sus, pentru Nigeria, lei 200. Biserica Baptistă, Petnic, Severin, pentru Nigeria, lei 227. Zohatnic Petre, Cehul Silvaniei, lei 150. Biserica Baptistă, Ciucea, Bihor, pentru Leproși, lei 135. Matei Ungurean, Pojejena de jos, pentru Nigeria, lei 50. Coltea Gavrilă, seminarist, lei 100. Petru Turturea, Straja, Jugo-Slavia, pentru Leproși, lei 100. Dragoș Grigore, Dărmănești, Băcău, pentru Nigeria, lei 100. Nicolae Popovici, Caransebeș, pentru Nigeria, lei 200. Petru Cristea, Caransebeș, pentru Nigeria, lei 200. Matei Popovici, Caransebeș, pentru Nigeria, lei 100. Iconia Popovici, Caransebeș, pentru Nigeria, lei 100. Vidican Pascu, Tulcea, Bihor, pentru Leproși, lei 50. Vidican Pascu, Tulcea, Bihor, pentru Nigeria, lei 25. Silvia Pitic, Gârboveți, Caraș, pentru Nigeria, lei 500. Ioan și Ilina Constantin, Anina, Caraș, pentru Nigeria, lei 200. Biserica Baptistă Rom. Socolari, Caraș, pentru Leproși, lei 205. Biserica Baptistă, Gurbedi, Bihor, pentru Nigeria, lei 200. Societatea Femeilor, Gurbedi, Bihor, pentru Nigeria, lei 200. Societatea

Femeilor, Gurbedi, Bihor, pentru Leproși, lei 100. Un grup de frați, Gurbedi, Bihor, pentru Nigeria, lei 640. Copaciu Ioan, Bedeci, Cluj, pentru Nigeria, lei 50. Obersterescu Ielita, Lăpușnicul Mare, pentru Nigeria, lei 10. Biserica Baptistă, Simeria, pentru Leproși, lei 185. Balaj Floare, Ianoșda, Bihor, pentru Nigeria, lei 50. Mironescu I. Constr. CFR Bomb., Gorj, pentru misiunea în Moldova, lei 200. Mironescu I. Constr. CFR Bomb., Gorj, lei 300. Biserica Baptistă, Plocești, pentru Leproși, lei 511. Tudor Ionescu, Filipești de Pădure, pentru Nigeria, lei 100.

Cășier: Truța Petru, București II, str. Berzei 29.

O DEOSEBITĂ BUCURIE în Domnul au avut frații din Ciula Mare, jud. Hunedoara, la un botez cu două suflete, ținut de fr. Cornea. Au luat parte frați din mai multe comune învecinate. La serviciul divin a mai servit și fr. C. Gălcă.

SERBARE ÎN VAISLOVA. Fr. Cornea a ținut un serviciu de evanghelizare din textul: Ioan 15:14—16, spunând că noi vom fi prietenii Domnului Isus Hristos dacă facem ce ne poruncește El. Nu vom mai fi nici robi, nici slujă, ci prietenii.

Revista „Sănătatea”

a apărut pe luna Octombrie cu un conținut extrem de folositor pentru orice casă, pentru orice om preocupat de sănătatea sa. Printre numeroasele articole valoroase, cităm numai o parte din ele: Menirea femeii în zilele de azi, de Maria H. Furtună. — Cum să trăiască băieții și fetele ajunse în epoca adolescenței, de Dr. Sam Watts. — Problema cea gravă a laptelui în orașe și sate, de Dr. D. Olaru, Cluj. — Copiii satelor noastre, de Em. Feder. — Retenția de urină la tineri, adulți și bătrâni, de Dr. U. Rologu. — Scurgerile vaginale și însemnătatea lor, de Dr. Sylvain Rosen. — Insomnia la sugaci. — Cum putem înlătura mari nenorociri la copii. — Ajutoare imediate de dat, de Dr. George Bardelly. — Criza de ficat, de Dr. I. M. Marcu. — Loviturile morale și fizice pricinuitoare de cancer, de Prof. Dr. E. Duroux. — Un belșug de sfaturi pentru păstrarea sănătății și a frumuseții. — Răspunsuri date de Dr. Sigma.

Numărul mai conține studii, de d-nii: Prof. Dr. Elefterescu; Prof. Dr. Teodorescu; I. Agărbiceanu; Dr. Gaban; Soare Z. Soare, etc., etc.

La partea literară: Versuri de: Lila Speranția Zamfir Popa; Vero; Tudor Vorniceanu; Galia Tudor; Const. Barcaroiu, etc.

Numărul artistic ilustrat, 40 pagini, lei 20.

Revista „Sănătatea” cu drept cuvânt n'ar trebui să lipsească din nicio casă.

ORFELINATUL BAPTIST SIMERIA, împreună cu biserica, a avut în ziua de 21 Sept. a. c. o serbare cu caracter filantropic la care au luat parte mai mulți frați din județul Hunedoara. Cu această ocazie, Administrația orfelinatului a dat un raport despre situația generală a orfelinatului. Tot cu această ocazie s'a ținut un serviciu de solemnitate în vederea doliului național cu care au fost înbrăcate toate inimile românești, pentru pierderea înțeleptului nostru prim ministru, A. Călinescu, expediindu-se totodată și o telegramă de condoleanță Majestății Sale Regelui Carol II.

Toți frații musafiri împreună cu orfanii, au fost primiți la o masă a iubirii, pregătită de frații din Simeria.

BISERICA DIN LUNCA a avut o mare bucurie în Domnul, la serbarea unui botez Nou-Testamental cu 2 suflete, care și-au mărturisit întoarcerea la Domnul. Actul botezului a fost săvârșit de fr. Cornea care a vorbit din textul: Marcu 16:15—16. Au mai vorbit fr. Rusu și sora F. Popovici.

FAPTE, PILDE și IDEI

Revelația dumnezească

Prin descoperire sau revelație dumnezească, eu vreau să spun pătrunderea adevărului în adâncimile vieții. Atât timp cât adevărul nu-și va stabili împărțirea în întreaga viață, cunoștința și viața sunt două lucruri separate: Dumnezeu și omul trăiesc despărțiți unul de altul. Când adevărul pătrunde până la rădăcina vieții, Dumnezeu devine pentru prima oară puterea adevărată în om și spiritul inspirator al tuturor afacerilor sale.

Din această cauză, acel care caută o descoperire divină, nu va găsi pe Dumnezeu prin teoria cunoștinței. Până se va strădui să creze, înainte de toate, oameni de valoare, să elibereze pe cei apăsati, să hrănească pe cei flămânzi, să dea vedere celor orbi, să găsească mijloace să îmbogățească pe cei săraci. Atunci îi va fi dat să primească în fiecare zi descoperiri divine.

Așa este dreptatea. Cei care se luptă pentru binele omenirii, văd pe Dumnezeu în fiecare zi. Dumnezeu le vorbește la ureche, ei sunt mereu în prezența Lui. În timp ce învățații se străduiesc să găsească în odăile lor, descoperirile divine, cu ajutorul minții, Dumnezeul vieții se descoperă în plină viață. Descoperirea divină nu este ascunsă, dar profesorii și savanții falși o reduc la nimic.

Vieța de fiecare clipă este o manifestare a inimii lui Dumnezeu. Fiecare mișcare este o flacără din lumina Sa. Ea se descoperă în bucătărie; ea ne conduce pe lângă fântânile cu apă. În înghesuiala și mișcarea fabricilor, noi respirăm în Dumnezeu. Când topim grămada de oțel pentru a scoate fierul, noi suntem ascunși în Dumnezeu.

Acesta este atitudinea unui suflet: să fie beat, nu de beuturi îmbătătoare, ci de Dumnezeu. Să se sature, nu de hrană, ci de Dumnezeu. Fie că dormim, fie că suntem treji, în greutate sau în bucurii, să umblăm într-o lume plină de lumină, este o experiență a acelor care cunosc adevărata viață spirituală.

Religia

Eu merg pe un drum foarte drept. Eu nu am decât un singur suflet mic; acest singur suflet îl jertfesc singurului Dumnezeu; o singură dragoste însoțește o singură credință, produce o singură speranță! Fără să mă plec spre stânga sau să mă întorc spre dreapta, eu merg înainte pe acest singur drum. Să-l părăsesc înțelepții dacă vreau! Eu sunt nebun pentru Domnul meu și mă duc pe drumul

lui Dumnezeu. Înțelepții acestei lumi aleg între mai multe drumuri; eu sunt unul care se lasă condus de Dumnezeu. Drumul e tras între mine și Dumnezeu. Drumurile întortocheate și rotunjite nu mă interesează. Ca un nebun al lui Dumnezeu, eu urmez totdeauna linia dreaptă care mă leagă de Dumnezeu.

Suferința

Suferința, când are un scop înalt se schimbă în privilegiu: martirul alege durerea ca și drum al gloriei; patriotul vorbește de câmpul de bătălie ca de „câmpul de onoare”.

Acel care nu bea din izvorul vieții decât mici înghițituri, nu va înțelege nicio dată taina suferinței. Dimpotrivă, acel care va bea din plin va înțelege că suferința e o artă.

Păcatul

Păcatul! O, grozav cuvânt! Numai auzul numelui său mă face să mă cutremur. Păcatul distruge tot, tăgăduiește tot, este întunecul, este ruina, este moartea.

Ce înțelegem prin păcat? Tot ce desparte de Dumnezeu este păcat. Orice lucru de mântuială, tot ce se ocupă numai de o parte și neglijează restul, tot ce se gândește numai la momentul care trece, și nu se interesează decât de simțuri, este păcat.

Dar cine și-a înfipt rădăcinile în adâncimea vieții, care face din veșnicie valoarea mare a vieții, cu veșnicia în suflet, a întors spatele păcatului. Cu alte cuvinte, păcatul este tot ce s'a răsculat împotriva vieții, veșniciei și adevărului.

Uciderea este un păcat pentru că tăgăduiește viața. Adulterul este un păcat pentru că atinge caracterul adevărat al dreptății. Furtul este un păcat pentru că este un trântor al instinctului de mărire. Înfrâșit aceste păcate se comit, pentru că noi uităm înțelesul existenței noastre. Dacă am recunoaște pe Dumnezeu ca adevărul în toate, n'am mai păcătui.

• • •

Dragostea cunoaște toate lucrurile. Dragostea cunoaște bucuria. Dragostea cunoaște îndurarea. Dragostea cunoaște lucrul. Dragostea cunoaște foamea. Dragostea cunoaște mândria. Dragostea cunoaște mărînimia, mila. Pentru acestea, dragostea se apropie de atotștiință.

Dragostea suportă lipsurile fără să se plângă. Dragostea face minuni. Pentru acestea dragostea este atotputernică.

După părerea mea doctrina nemuririi sufletului este pe deplin egoistă. Nicio dată nu putem pretinde că aceasta este o concepție religioasă înaltă. Supunerea absolută este de a te declara gata să urmezi pe Dumnezeu fie că este sau nu o viață după moarte.

Din „Cugetări” de Kagawa

Știi tu?

Știi tu că nu păgânii sau niște oameni ordinari au persecutat pe Isus Hristos, când era pe pământ, ci mai marii și arhierii poporului evreesc, care se lăudau cu religia lor strămoșească și pretindeau că numai dășii reprezintă pe Dumnezeu?

Știi tu că Pilat, deși era păgân, căuta să elibereze pe Isus, dar n'au lăsat arhierii poporului evreesc, care se lăudau cu dreapta credință?

Știi tu că la cererea acestor arhierii, Pilat a cedat și apoi, cu toate că n'a aflat în Isus nicio vină, L'a dat arhierilor spre a fi răstignit?

Știi tu că Isus a zis că dacă au făcut aceste lucruri cu El, le vor face și cu ucenicii Lui?

Știi tu că ucenicii Lui Isus se puteau afla numai din vorbe și fapte?

Știi tu că Isus te învâță și pe tine să-l urmezi, să te faci un ucenic al Său?

Știi tu că nu poți fi ucenicul lui Isus fără să trăiești viața mesianică?

Știi tu că un ucenic al lui Isus poate fi persecutat de alții, dar nicidecum el nu poate prizoni pe cei ce se deosebesc de dânsul în materie de religie?

Știi tu cine urmează pe urmele Domnului și Mântuitorului Isus Hristos?

I. R. SOCACIU

Pentru ce a făcut pe om?

Un învățător al Școlii Duminecale a pus următoarea întrebare elevilor săi: „Pentru ce a făcut Dumnezeu pe om?” Unul dintre copii s'a sculat și a răspuns: „Eu știu pentru ce. Domnul a făcut munții, râurile și pădurile. Dar acestea nu-L iubeau. Atunci Domnul a făcut animalele de toate felurile. Dar nici aceștia nu-L puteau iubi. Atunci a făcut Dumnezeu pe om, pentru că numai acesta era în stare să-L iubească cu adevărat”.

A răspuns bine acel copil? Ești și tu unul dintre acei care îl iubesc pe Domnul?

IN SARAVALE, jud. Timiș, s'a serbat la 14 Sept., cununia religioasă a fr. Mihail Ilcău cu sora A. Matei. Frații Gh. Avram și S. Cionca au condus serviciul divin.